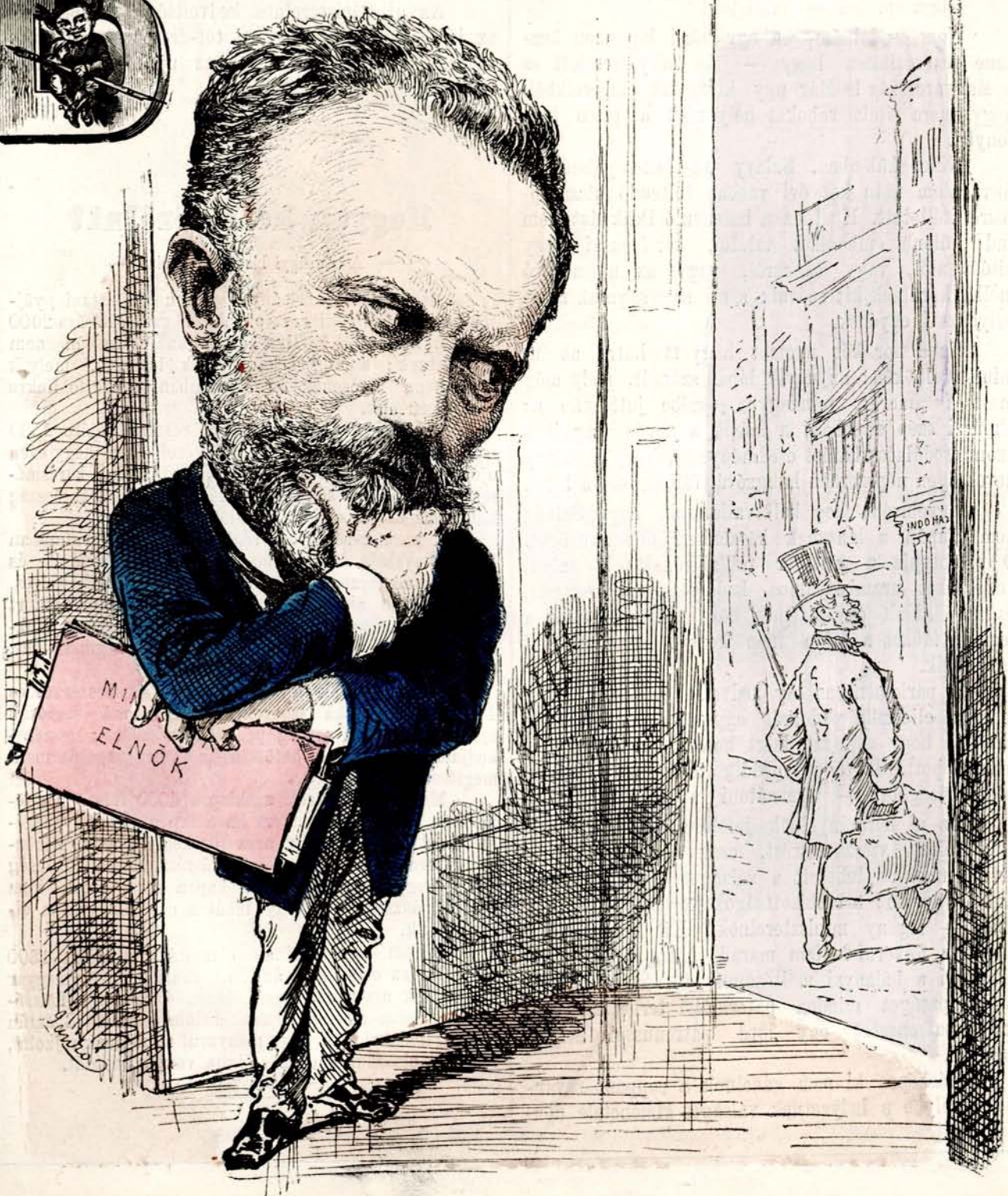

BORSSZEM JANKÓ

Szlávy József.

Utczaseprőből — minister!

Nem csodálnám, ha egy bécsi lap azon kezdené vezércikkét, hogy — ime mily romlott ez a Magyarország! Már úgy kifogytak embereikből, hogy vasra ítelt rabokat helyeznek a piros bársonyba.

Nincs különben. Szlávy 48-i szerepléseért a forradalom után két évi vasban töltendő utczaöprésre ítéltetett. Hja! ez a hazaáruló Deákpárt nem tud külön embereket találni, korifaeusai vagy bitófa alól, vagy sánczról, vagy az utczaesprő mellől kerülnek ki; szóval: a mi nagyságaink megbélyegzett egyének.

Ez a kor két nyomot hagyott hátra az új ministerelnökön: az egyik lábán száradt, mely még most is merev, mindegyre eszébe juttatván az olmuői szép napokat; a másik a nevéen ragadt s azon csodálatos hatást eredményezte, hogy a Szlávy nevéen igen népszerűen hangzóvá, fülbemászóvá tette.

Egyébiránt meg kell vallanunk, hogy Szlávy nem csupán a láncznak köszönheti népszerűségét. Ő prototypja a gavallér táblabírónak, ki saloni kellemekeket urambátyámos kedélyességgel egyesít, és az áthidaló egyéniségek közé tartozik, akik a régi jó idöket a talán nem kevésbé rossz ujakkal összefűzik.

A parlamentben oly kedvelt egyéniség, hogy még az ellenzéki padokról egy sem merte eddig rásütöni, hogy a vasat azért hordta, mert ezüstkanalat lopott. De hogy meddig telik az ily kövér népszerűségből? — Csernátoni a megmondhatója.

Az új kormányelnök jelölése csak egy körben keltett visszatetszést, csak egy helyen nem értik, miképen lehetett a válságot ily vigyázatlanul bevégezni: a bálbizottságok körében. Példátlan eset — legény miniszterelnök! Kit fognak bálanyának fölkérni? Nem marad hátra egyéb, mint eltörölni a bálanyai méltóságot, törvénybe ígdatni a bálapaságot minden paternitási terheivel, s a lady patronesset egy lord patronussal helyettesíteni.

Másképen ki nem gázolunk a roppant zavarból, melybe a helyzetnek válságos kimenetele dön-

tött, mert proximus ardet Carneval. Hanem még így is megoldatlan marad egy nagy, bonyolult kérdés s a távolba látók aggódo szeme előtt letünik a télidény láthatáráról a ministerelnöki bálók csillaga.

Az új ministerelnök kedveltsége mellett szól az is, hogy, mint távirati tót-dróton értesülünk: Pauliny is így kiáltott föl az új hír hallatára: „Szláva Szlávy!”

B. J.

Hogyan kell törölni?

— A pénzügyi bizottság szerint. —

Micsoda? A kormány a muzeum állattani gyűjteményének külföldi rovarokkal való gazdagítására 2000 frtot irányzott elő? Ily hazafiatlan czélra mi nem áldozhatunk; a míg hazai bogarak, léteznek, melyek még benn nincsenek a muzeumban, a külföldiekre nem pazarlunk.

Az ősfalvai ódon templom restaurációjára 1500 frtot? Igen szívesen, de azon föltétel alatt, hogy ezen ujonnan létesített restauráció valami szolid korcsmárosnak bérbe adassék, ki legalább a reáköltött összeg kamatjait és törlesztési százalékait fizesse.

A kormos-bölényesi régi zárda refectoriumában levő aranyszáju szent János orrának megfejelésére és szájának megaranyozására 50 frtot? Hm! Elég lesz, ha az idén a száját megaranyozzák 10 frtéért, mert erre egy Aranyszáju szent Jánosnak okvetlenül szüksége van; de az orra egyelőre így is megmaradhat, hisz nem kell neki szaglálódnia.

Antik szobrok gipsz másolatainak beszerzésére 4000 frtot? Ócska szobrokra, melyek már tartósak nem lehetnek, az ország pénzt nem adhat; gondoskodjanak erős ujmódi öntöttvas-szobrokról, azután majd meglássuk, lesz-e pénz.

Magyar művészeti szaklapra 4000 frtot? Ez fölösleges, sőt káros. Mert ha a lap a kormány segélyéből él meg, nem fog arra törekedni, hogy közönséget teremtsen magának, s másrészt ha a közönség tudja, hogy ez a lap úgy is kap a kormánytól, nem fog rá pénzt költeni. Így tehát a czél bizonyosan eltévesztetik.

Három rajztanítónak olaszországi útjára 1800 frt? Ha az olasz kormány azt akarja, hogy magyar rajztanítók utazzanak országában, ő fizesse a költségeket; vissza ugysem hoznak belöle semmit. S aztán sokkal fontosabb is, hogy magyarul tanuljanak rajzolni, mert az olaszoknak idehaza aligha veszik hasznát.

Nagy fogyasztás.

B. J. A jó mama ott hátul akármennyit szül — ez a vasorru bába itt elől mind meges i.

EPITAPHIUMOK

egy bukott nagyságra.

I.

Nem hiába mondta fáma
Hogy hamar gazdagodott;
Tanu rá a vörös támla;
Mi maradt utána ott?
Tiszta arany! Mind a szék
Arany — középszerűség.

II.

A többség szülötte: mégis sirba száll.
Mert a jobb nem tudta, a bal mit csinál.
Hullván kormány feje, kormány mégis áll:
Itt a bal nem tudta, a jobb mit csinál.
Kompromissum az, ha kettő összeáll:
S jobb és bal, egyiksem tudja, mit csinál.

III.

Menyhért bukott, de Csernátoni nem.
Miért? Vigyázz, ez bölcseségi kincs!
Csernátoni az ellenségeken
Azért győz, mert „barátja“ nincs.

IV.

Különben nem is új a nap alatt:
Hány láb bukik s a botránykő — marad!

V.

Hic jacet Melchior.
Venit an melior?

VI.

Populi vox, Dei vox!
Tudtam, Menyhért, bukni fogsz.
Hijába védtek egyes szók —
Ellened a — milliók.

VII.

Hogy te buktál, az utóddal
Elégedett a baloldal.
Hát a többi, a ki nem kell?
Nem gondolnak most ezekkel.
Lefelé a kő is fut —
Ce n'est que le Premier, qui coûte.

Rivarol.

„Tehát mégis Pan Szlavizmus? Zsivió!“

Szvetyi.

Magyar sportnyelvi paradigma.

(A német eredetivel összehasonlítva.)

A bőrök igen motozott népgyülése, Zsivoraékon

Heute sehr besuchtes Meeting auf den Zsivora'schen
alapítva. Az addmegmagad igazán Megyerinél. —
Gründen. Das Rendezvous war bei Megyer. —

A nyolczadik bőröndnél mentünk a csepühöz. —
Beim achten Cover gingen wir aus Werk.

A mesteri tisztasárok szalvétáját kétszer visszatette
Meister Reineke salvirte sich zweimal zurück

a bőröndbe, de a széljátékok és velencei hercegek
in den Cover, aber die Windspiele und Doggen

kimérték az időjárást. Térey és dr. Wurda most
nahmen die Witterung auf. Der Terrier wurde nun

az épületbe leeresztettek, de ingyen. A megszábadult
in den Bau hinabgelassen, aber umsonst. Der verschmutzte

sihedernek ki kellett árkolva lenni, a mi Brachfeld uron
Bursene mus te ausgegraben werden, was auf einem Brachfelde

patjegeczekkel és agancsokkal maga elé is ment.
mit Spaten und Schaufeln vor sich ging.

Baljóslatu öröm hangzott a „vadászkiirt“-nél; Thally
Ungeheueres Gaudium, es erscholl das Jagdhorn, Tally

magas, urias csodamentes ó-skandináv betű. Rectorszerű
ho! Herrlicher wunderbarer Run. Magnifique

mondatok és repedések — a kutyfi elől ki — a
Sätze und Sprünge — der Huntsman voraus — die

lázadás hátul be — egy üresföldi dáma lehajtott
Meute hinterdrein — eine holländische Dame stürzte

két ebédet, midőn puskájával egy szerecsenára ülni
zwei Mal hinab, als sie quer über einen Morast setzten

akart, de fölült mindjárt egy kosra. Endlicher tanár
wollte, aber sie sas gleich wieder auf. Endlich er-

követte a killt és Fuchs ur ott maradt a kutyáknál.
folgte der Kill und der Fuchs blieb den Hunden.

Az élnetlent érczherczeg Vilmos kapta. Négy óra
Den Schwanz bekam Erzherzog Wilhelm. Nach vier Uhr

után a társaság legmagasban kibékülve a városba
war die Gesellschaft höchst befriedigt in die Stadt

visszasöprött.

zurückgekehrt.

(From our own fox-hunting reporter)

„Semmi kifogásom ellene, hogy Thiers conser
válja a köztársaságot — nekem!“

Gambetta.

Bürokratky Rubricius

kinszenvedései a válság idején.

— Színhely: egy sörház. —

Bürokratky (*belép s kancsó sört rendel.*) Hm, ma dolgozni sem tudok. Nincs kedvem hozzá — azok a bolond ujságok krizist csinálnak és teli kiabálják az ily ostobasággal a világot. Mire való az? El kellene csukni valamennyit!

Madzag Lőrincz. Nekem se volt nyugtom a büróban, egye meg a manó az ügydarabokat ilyenkor. Az ember nem tudja, hogy mi lesz a dolgának a vége. Hát aztán ki lesz a miniszerelnök?

Bürokratky Rubr. No Lónyay, Lónyay! Hát ki lenne más mint Lónyay? Mondtam én mindig, hogy az a többi minister nem való semmire se, csak az a Lónyay tud igazán dolgozni.

Görhes Kehemér (*jön sebbel-lobbal.*) Kellner, ein glas bier! Borzasztó — borzasztó!

Bürokratky. Kolléga, mi lelte?

Görhes. Hát nem tudja? — Kellner einen Russen . . . Lónyay megy, Lónyay megy . . . megy . . .

Bürokratky. Annál jobb! Mondtam én mindig, hogy ő sokat emel, keveset bír. Nem miniszternek való ember. Dolgozni ugyan szeret — van is talentuma — de kérem szeretettel, nincs szerencséje. Semmi szerencse! Ej haj, — alkotmányos országban nagy baj, mert hát az alkotmánynak alapja a szerencse. Csakhogy megy — akkor persze Sennyey jön. Das is a Mann, der hat's im kleinen Finger! Milyen administrator; az nem fog eltérni olyan Gorovékat maga alatt, mint szegény Andrásy — no de ő excellentiája akkor még fiatal volt, kezdő minister; nem tudta, hogy kell. Bécsben már bele tanult, ott jó iskolába jár.

Görhes Kehem. (*fölhajtja sörét.*) De kolléga ur! Csitt! . . . pszt! . . . ne sokat beszéljen Gorovéről, hiszen épen ő az egyik kandidátus.

Bürokratky. Hát ki beszél ellene? Milyen gorombaság az collegától, hogy én rám ilyen illoyalitást fog? Ez sok — maga engem sértegetni akar és rám fogja, hogy én Gorove ő excellentiáját kisebbitem. Józe! an Schnitt! Kikérem az effélét! Gorove nagyon kedves és udvarias ember, nagyon becsületes és humanus belső titkos tanácsos. Én rá többet ilyet ne kenjen, mert megapprehendam. Nem is Gorovét értettem az előbb, csak a nyelvem biesaklott meg. Azt a hogy is hijjákat akartam mondani, aki most elmegy — azt a Trefortot, mert az egy gyöngye ember.

Görhes. Ja — aj! hisz épen ő a másik jelölt, róla is van szó.

Bürokratky. Kiről?

Görhes. Trefortról.

Bürokratky. Hát ki beszél Trefortról?

Görhes. Maga emlegeti.

Bürokratky. (*mérgesen*) Colléga! ezt nekem ne mondja, maga ellenem áskálódik, maga engem praeterálni akar, maga irigyli azt a kis fizetésemet. Hogyan mondhatja, hogy én Trefortot mondtam, mikor Tóthot vagy

Krakelopolyt mondok? Maga szándékosan süketnek teszi magát, hogy rossz híremet költhesse és az én deferenciámat ő excellentiáik iránt kétségbe vonja. (*dühösen*) Jean! Czälen! Alásszolgája! (*Kalapját haragosan fejébe vágva zúdit kifelé, az ajtóban találkozik Nyaklavecz Tóbiással, aki karon csipi.*)

Nyaklavecz Tóbiás. Aber bleibens doch no a biss! Ujságot hozok — nagy ujságot — a miniszterlistát.

Bürokratky. Aber herr Sväger, hiszen ugy is tudjuk. Hál' isten, csakhogy ezek a régi miniszterek elmennek. Der Mensch is zu nix kummen. Kérem, még drágasági pótlékot sem eszközöltek ki, pedig Bécsben a világkiállítás alatt mind kapnak. A Gfrett! Nem is volt ez kormány csak olyan — csak olyan . . . Josef! no an Schnitt . . . Wissens, das waren nur so dilettanten.

Nyaklavecz Tób. Maul halten Collega! Hiszen megmaradnak valamennyien Lónyayn kívül.

Bürokratky. (*majd a guta üti meg, hűledeszve bámulja végig, hol sörös kancsóját, hol a vészmadárt.*) Hát — hát aztán miféle krizis az ilyen? (*kapuját haragosan begombolja, egy hatost az asztalra vág, aztán elsiet magába dörmögve.*) Érti az ördög ezt a világot! Már simfelni se lehet. Akkor mire való az egész bolond politika?

Egy kis csillagászat.

Azon üstökös, melylyel földünk november 27-dikén összeütközött, Biela üstökösének hívjuk. Ő ugyanis Biala gácsországi városka fölött is már többször volt látható s nevét onnan kapta.

Pályája nov. 27-ikén a föld pályáját metszé, s ilyen mennyei pályázat alkalmával rendesen földünk játsza Szigligeti szerepét, nem száz aranyat, de igenis pár ezer meteórt rántva ki a másik pályázó kezéből.

Ezt nevezi a csillagászat pályázati kométiának. Az üstökös, valamint a nő, égi vagyis mennyei test, és ismét valamint a nő, üstököt azaz chignont visel, a melyben számtalan gregarinok vagyis meteórok lappangnak. Minden nagyobb ütésre csak úgy porzik ki az üstökös-chignonból a sok meteór-gregarin s aztán hulló csillag gyanánt a földre hull, mely azok megtartása által meteorgazdává lesz.

Ez azonban csak meteoritikus magyarázata a csillaghullásnak. In praxi a csillaghullás vagy mint ordózápor nyilatkozik, (mint épen a múlt nyáron, midőn Berlinben néhány égitest pályája a párisi Plantamourok számításainak ellenére összetalálkozott,) vagy pedig mint ministerkrizis, melynek alkalmával állócsillagok bolygókká, bolygók állókká, üstökösök kopaszokká és kopaszak czopfosokká szoktak változni. Hogy az ily égi tünemények már a legrégebb korban is észleltettek, mutatja azon körülmény, hogy a régi egyiptomiak a krizist istenség gyanánt tisztelték, még pedig dupla alakban: Krosiris és Krizis nevek alatt. Jelenleg azonban az érdeklettek semmi istenit nem látnak benne.

A „B. J.“ csillagásza.

Cholera és orvos.

— Tatár állapotok a fővárosban. —

(Körrendelet).

Ai Pepe-tritro-vicsing, a mennyei birodalom Bud-ding nevű székvárosának főmandarin-helyettese, a bölcs mandarinok vezére, a fehér elefántok elefántja, a nap komája, s a bakfityrend vitéze: ezennel elrendeljük, keményen meghagyjuk s illetőleg tudtára adjuk mindeneknek a kiket illet, hogy:

1) minekutána varázslók, bűbajosok, szemfényvesztők, ujságírók és egyéb boszorkánymesterek által nagy és ragadós nyavalya hozatott mennyei városunkra, mely megfoghatatlan vakmerőséggel nemcsak az alárendelt küli osztályt dézmálja meg, hanem még az al- és főmandarinok fehér elefánti méltóságára sincsen köteles tartozó tekintettel; — minekutána továbbá

2) mennyei városunk nagy pagodája elé dicső emlékeztető ősapáink által emelt szent trimurti bálvány szobor már annyira megvénhedett, hogy a fentérintett nagy csapáson úgy egyéb bajainkon is immár segíteni nem tud vagy nem akar, sőt a mandarinok által évenként rendeztetni szokott ájtatos kerengések alkalmával az al- és főbonczoknak hosszu kétkrajczárosokból fejtett tömjén áldozata és kegyes éneklése daczára is magát megpuhíttatni semmiképen nem engedi, — annálfogva minthogy és minekutána

3) mi fő- és almandarinok már évek előtt akartunk a vagyontalan kúlik számára ingyenes gyógymesterekről gondoskodni ingyenes fizetéssel, ingyen koplalmánnyal, ingyen sátorral, és lapos ménkü simitotta közpéntár-czánkhoz mért borraivalóval, mely fényes és dicsteljes állomásra azonban a szent Fo-tól elrugaszkodott gyógymesterek helyett csupán három bangkoki kanászneofita és ugyanannyi számu miskár jelentkezett, kik elég vakmerők voltak a fentebbi ragyogó fizetés mellé még két fejelés faczipőt és három pipa opiumot is követelni; azért tehát mi, bölcs fehér főelefántjainknak ormánytanácsában elhatároztuk, hogy

4) a fentérintett gonosz járvány korlátozása tekintetéből méregdrága gáliczkövel *nem desinfiálunk*, sem pedig a méregdrága gáliczkőnél is méregebb és drágább *kerületi és járvány-gyógymestereket ki nem nevezünk*, hanem igen is meg fogjuk szaporítani a városi darabantusok számát kettővel: egyike a mennyei város közelében iekvő hűvös völgyben éjjel-nappal két éves mogyoróhajtásokat rakásra vagdalandván, másika pedig a hajlékony

sugárszálakat városi pagodánkba haladéktalanul folyvást beszolgáltatandván. Azért tehát végül

5) minden haszontalan költségeskedés, pénzfecsérlés elkerülése végett szigoruan meghagyjuk, minden e városban élőhaló Buddhatagadó orvosnak, felcsernek, bábának, javas asszonynak, patikusnak, gyógyfüveket árulóknak, szóval minden néven nevezendő bármily egyénnek, a kinek csak a bugyogója zsebében, vagy kertjében, avagy udvarában a halál ellen orvosság terem, legyen az bár férfi avagy néember, avagy akár csira: hogy ezentul éjjelnappal, járva-keelve vagy alva-fekve, éhen-szomjan vagy jóllakva, minden időben, órában és perczben, szárazon és vizen, úgy a vagyontalan kúlinép mint a vagyonosabb mandarin osztály leghalkabb intésére személyválogatás nélkül azonnal sietve készen legyenek; az orvosi díj a vagyontalan kúlik részéről nappal „köszönjük szépen,“ éjjel „Buddha fizesse meg“ szólás módokban megállapíttatik, a mandarin osztály tagjai ellenben a honorárium gondját a nagyöblü és bőrtorku „nagy harang“ nyakába akaszthatják. De akár részesülnének gyógymesterek e kövérítő díjazásokban, akár nem, tartozó kutyakötelességüknek tekintsek, kinek-kinek parancsszavára rögtön lódulni a beteg has mellé, mert — mint egyik fehér elefántársunk az újjából nagy bölcsen kiszopta — „megesküdtek rá!“

6) A bérszekerész követelését a fehér elefántok tanácsa kegyesen megengedi, hogy azt a gyógymesterek a mi bölcs és fővilágosult testületünk iránti hódolatteljes tiszteletből saját zsebükből fedezhessék.

7) Azon vakmerőleg ellenjáromó gyógyászoknak pedig, kik fentebbi jól megfontolt rendeletünket figyelmen kívül hagynák, mint aljas gonosztévőknek az 5-ik pont alatti hajlékony sima mogyoró-bambuszszal olyan 25 tatár hangjegy fog a hasán el-Hegedülsöltetni, hogy Konfucse se szedi le róla.

Igy akarjuk és parancsoljuk! Disznó teremjen a káposztában!

Kelt Bud-dingban, a nagy Fo megszületése utáni 18,001-ik esztendőben, a mandarinok és a fehér elefántok tanácsának megbízásából.

Pepe-tritro-vicsing
Pro-mandaramandin.

* * *

(Milyen derék, hogy ily barbár fogalmak az orvos polgári állásáról nem származtak át mi hozzánk! Pesten pláne az ilyen meg nem eshetnék! De hiszen volna is akkor drága dolga a buta és barbár madzarnak!)

B. J.

Róka nóta.

Gödi pusztán vadásznak rám ezrével
Elfogják a szegény rókát erővel
Ott a clubban ha száz van is, nem bántják,
A coverban, ha egy van is, elfogják.

Theatralia.

A színház személyzete megszaporodott. A kecske és macska mellé Orczy b. fáradhatlan ügybuzgalmánának sikerült — egy lovat is szerződtetni, ki nek feladata egyelőre ugyancsak abból áll, hogy a budai segéd-diszleteket a pesti színházba s innen odaszállítsa. Mindamellett nem tudhatni, mikor akad valami protectora, a ki majd nagyobb szerepkörben fogja a tehetséges állatot alkalmazni.

Hogy ama ló nem é ez intendáns saját műve, a mennyiben táu a publikum egy részét vagy a süldő szinműirókat tette azzá: még nincs lámpafényre hozva.

Julius Caesar sikerétől felbuzdulva több classicai darabot is szándékoznak színre hozni. Benkő már tanulja Lear királyt; a nyugdíjazott Gózon (Hunyady László feledhetlen bakója) elkagyja nyugalmas otthonját s föllép Romeóban; Korösek és Szigeti Imre pedig versenyelőadásokat fognak tartani Othellóból s III. Rikárdból. Érdeklünk a két tehetséges művész versenyé elé.

Felekiné kiesvén a gráciából*), szerepeit kénytelen Patakinénak átadni.

Paulayt a rendezőt elküldték vidékre körútra, hogy tehetségeket fedezzen föl. Visszatérte után — hír szerint — körutat tesz az intézet kebelében is az ottani tehetségek fölfedezése céljából.

Üzleti tudósítás.

Özv. Alabama a utódja gyanánt a t. cz. hírlapoknak tisztelettel ajánlja magát

a Laurion-kérdés.

Hymen.

Biztos értesülés nyomán Langrand-Dumonceau ur ismételve kérte meg Spitzeder Adél kisasszony kezét. Fájdalmára arról értesült, hogy a kisasszony keze meg van kötve.

Tekintetes phil. dr. Diogenes urnak, Athenében.

Ön hordóban lakik egészen egyedül. anélkül hogy felét bérbé adná? Látszik, hogy ön nem lakik Pesten.

Tétletleni Nyomórizoz.

Albumba.

„Fogadj Tóthot szállásodba,
Szlávy ki-ingat belőle.“

Nyílt kérdés.

— Budenz nyelvtudóshoz. —

Az „ik“-es harc alkalmából kérdezzük önt, valljon ezentul az „ugor“-nyelv is „ugrik“-nyelv lesz-e?

A „Borsszem Jankó“ nyelvészei.

CSODABOGÁR.

— Szerelmes levél. —

Szeretet Örszikém!

Hát a mint gondolom, te az pesti gavalérok közt igen jó érződ magadat, égyön meg a fene velük együtt es már megfelejtéköztel rulum, a Bálint kocsisul egiszlen. Pegyig emléköz visza, mikor az kukuriczafosztásbul haza mentünk mire tettet le az hitödet, még a szomszédasszony julisa is halotta Maj ha fölgüyvök Pestre, hát csak azir mondom, letöröm az derekadot, ha valami mást a mint hallom, szabólegény szeretöl. Én hála istenek, jó egiszsigbe vagyok. Kevanom neköd is a csali lovam mögvakut a két látöszömire, a kancza man megösten megellett, tsak neked ne légyön semmi bajod, kedves Örszi, a mutkor voltam Harsánba homokér, ottan monták az ösmerösök hogy te kün vagy, valami pesti deják monta, hogy a gazdád mijen derék magyar embör, hát böcsüd meg, tisztölöm ötet maj hozok neki ha fölmék, edgy kis jo Dohánt A hites társát is tisztölöm. Az rektor uram Pani, jánya kér, küdj neki pánklikát, a mögyi szerint, Ezerször csokolak ezzel maradok szeretöd

H—a Bálint, kocsis.

Hej Örszi! tudod mikor esett az esö, bétakartad magad a lajblimal hát tsak azér mondom, hogy föl a nyavalyás szabóval mer agyonlülek.

H—a Bálint, kocsis.

A szerkesztő postája.

„Haldokló oroszán.“ El van intézve. — Kecskömét. F. Nagyön természetes, hogy egyéb nem juthat az ember eszébe. Az elmés örnagynak hosszú életet kívánunk Kecskeméten. — Arad. Kegyetlen vicz! — H. Balázs. Mitévők legyünk az ön báránykaival a farkastársaságban? — Szt. Matyi prókátora. Sanyaruságos ügyet véd ön, anélkül, hogy czáfolhatna. — Genie. Nézzen el hozzánk. — Shakespeare Jóska. A kéz Jákób keze, de az arcz? — Diesel. Már azóta nem is igaz. — Zongoratréfa. Keveseknek szól. — Pápa, M. E. Többeket besoroztunk. — Sennyecultus. Még eddig csitt! — Jarpay. Megkeserülte azóta. — Pest, Sz. L. E'öbbit látnunk kellene. Állandó alkalmazással nem biztathatjuk.

Tulajdonos és felelős szerkesztő: CSICSERI BORS,
(kétsas-utcza 24. sz.)

*) De azért mindig gráciöz marad.

A „B J.“ galanthommejai.